

VETERINAIR TUCHTCOLLEGE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 2008/21

Uitspraak in de zaak van

X, klaagster
wonende te A

tegen

Y, beklaagde
wonende te B

1. PROCEDURE

Bij klaagschrift ontvangen op 21 februari 2008 heeft klaagster zich tot het Veterinair Tuchtcollege gewend.

Beklaagde heeft een verweerschrift ingediend dat op 31 maart 2008 door het College werd ontvangen.

Klaagster heeft hierop gereageerd bij repliek ontvangen op 24 april 2008.

Beklaagde heeft een dupliek ingediend die op 9 mei 2008 werd ontvangen.

Het College heeft de zaak op 12 maart 2009 ter zitting behandeld.

Klaagster is, met bericht van afwezigheid, niet verschenen.

Beklaagde was, vergezeld door drs. Z, haar werkgever, in persoon aanwezig.

2. KLACHT

In de schriftelijke klacht verklaart klaagster zakelijk weergegeven het volgende.

2.1. Op 22 november 2007 heeft klaagster haar kat, geboren op 1 mei 2003 en genaamd XXXX, aan beklaagde aangeboden vanwege diarreeklachten.

Beklaagde ontdekte een huid-, - en vlooiënallergie en een (pijnlijke) darminfectie.

Zij deelde mede dat de kat gevoelig was voor parasieten. Mogelijk zou bloedonderzoek tot een meer concrete diagnose leiden, maar omdat klaagster dit niet kon betalen heeft beklaagde een zo goedkoop mogelijke therapie ingezet. De kat kreeg een injectie met 0,3 ml Moderin en voor verdere behandeling 10 tabletten Metrazol 250 mg, 2 x daags een halve tablet en Advocate. Deze therapie leidde aanvankelijk tot verbetering van het diarreeprobleem.

2.2. Op 14 januari 2008 heeft klaagster geconstateerd dat de achterpoten van de kat bloederig waren. Zij stelde vast dat de kat zich erg grondig waste, omdat hij veel last van jeuk had.

Twee dagen later heeft klaagster telefonisch contact opgenomen met de kliniek waar beklagde werkt. Een assistente heeft klaagster geadviseerd een kap en een ontsmettende vloeistof te komen halen. Na enkele dagen ontdekte klaagster dat deze therapie niet afdoende was. Zij heeft weer telefonisch contact opgenomen. Dit keer heeft de assistente overlegd met de dierenarts. Klaagster kon een grotere kap en pillen komen halen. De therapie sloeg in het geheel niet aan. De huid van de kat begon af te serven. Klaagster had de kat graag aan een dierenarts van de praktijk aan willen bieden, maar dit werd geweigerd omdat klaagster een consult niet contant zou kunnen betalen. Klaagster heeft vervolgens aan de assistente gevraagd of het niet beter zou zijn om de kat in te laten slapen. Zij kreeg ten antwoord dat de kat daarvoor te jong was. Er werd een derde, grotere, kap gegeven en een antibioticumzalf.

2.3. Vanaf 26 januari ging het erg slecht met de kat. Op 28 januari heeft klaagster weer telefonisch contact opgenomen met de kliniek en de toestand van de kat beschreven. Door een assistente werd haar gezegd dat zij met de kat naar de praktijk moest komen. In overleg met een dierenarts, mocht klaagster alleen komen als zij contant geld bij zich had om het consult te betalen.

2.4. Klaagster heeft de kat, die ernstig ziek en vermagerd was, aangeboden aan een opvolgend dierenarts. Deze heeft de kat in laten slapen.

2.4. Klaagster meent dat beklagde in zorg te kort is geschoten door haar kat een adequate behandeling te onthouden, uitsluitend omdat zij niet contant kon betalen. Voorts meent zij dat de kat door de medicatie die beklagde hem op 22 november heeft toegediend, dan wel heeft voorgeschreven vergiftigd is. Klaagster schrijft in haar klaagschrift dat beklagde en haar praktijkgenoten pas gedurende één jaar een praktijk voor gezelschapsdieren hebben. Daarvoor zouden zij alleen landbouwhuisdieren hebben behandeld. Het College leidt hier uit af dat klaagster beklagde wellicht ook een gebrek aan deskundigheid verwijt.

3. VERWEER

In het verweerschrift, zoals toegelicht ter zitting, verklaart beklagde zakelijk weergegeven, het volgende.

3.1. Op 22 november 2007 heeft klaagster haar kat aangeboden met de klacht 'chronische diarree'. Beklaagde heeft de kat onderzocht en heeft tekenen van enteritis/colitis waargenomen. Verder was sprake van huidklachten en waren er veel aanwijzingen dat de kat vlooien had. Omdat klaagster aangaf dat zij weinig geld had, heeft beklagde, in overleg met klaagster, besloten niet direct nader onderzoek te doen, maar de kat te behandelen met als uitgangspunt de diagnose 'allergie'. Zij heeft een therapie ingesteld bestaande uit een injectie met 0,3 ml Moderin tegen de jeuk en Advocate om te ontvlooiën en te ontwormen. Vanwege de ernst van de darmaandoening schreef beklagde daarnaast voor tien dagen 2 x daags 1/2 tablet Metrazol voor, met het advies 'bij onvoldoende resultaat retour'.

Ter zitting heeft beklagde desgevraagd verklaard dat de kat toen hij haar werd aangeboden kaal en rood was aan de achterkant en dat zijn anus pijnlijk was.

De diarreeklachten bestonden, zo deelde klagster mede, al enige tijd. Beklaagde zag vlooien en uitwerpselen van vlooien in de vacht van de kat. Zij heeft een dieet en Metrazol voorgeschreven voor het darmprobleem. Daarnaast diende zij de kat een injectie Moderin, in een normale dosering, toe ter bestrijding van de vlooien. Beklaagde heeft derhalve een therapie ingesteld op basis van een waarschijnlijkheidsdiagnose. Zij meent dat dit niet ongebruikelijk is. Zij vond nader onderzoek op dat moment nog niet noodzakelijk. Beklaagde heeft klagster wel medegedeeld dat nader onderzoek mogelijk was.

3.2. Op 11 december 2007 heeft beklagde telefonisch geïnformeerd of de therapie was aangeslagen. Klagster heeft medegedeeld dat het beter ging. Afsproken werd dat klagster telefonisch contact op zou nemen als de toestand van de kat achteruit ging.

3.3. Op 21 januari 2008 heeft klagster telefonisch gemeld dat de kat weer klachten had. Klagster gaf tevens aan dat zij een consult niet kon betalen. Het treffen van een betalingsregeling is in de praktijk waar beklagde werkt zeer wel mogelijk, maar klagster heeft niet gezegd dat zij daar een beroep op wilde doen. Omdat de informatie die klagster gaf niet zorgwekkend was, is besloten te volstaan met medicatie, te weten 10 tabletten van een orale corticosteroïde en hydrocortidermzalf.

Ter zitting heeft beklagde desgevraagd medegedeeld dat niet zijzelf, maar een collega, bij deze gelegenheid met klagster had gesproken.

3.4. Enige tijd later heeft klagster nogmaals telefonisch contact opgenomen. De assistente heeft haar geadviseerd om met de kat te komen. Klagster gaf weer aan dat dit voor haar financieel problematisch was. Omdat de assistente de hulpvraag niet als spoedeisend aanmerkte, heeft zij gezegd dat klagster voor een consult zou moeten betalen. Klagster sprak hierna over euthanasie. De assistente heeft geantwoord dat het niet het beleid van de praktijk is om een dier vanwege huidklachten te euthanaseren. Zij heeft klagster ook geadviseerd om tijdens een telefonisch spreekuur advies te vragen aan een van de dierenartsen. Klagster heeft dit niet gedaan.

3.5. Achteraf is gebleken dat de kat verzwakt en vermagerd was aangeboden aan een opvolgend dierenarts en dat deze het dier in had laten slapen.

Beklaagde stelt dat de kat tijdens het consult van 22 november 2007 zeker niet mager was. Zij had de dosering Advocate voorgeschreven op basis van een lichaamsgewicht van 4 tot 8 kilogram.

3.6. Beklaagde stelt samenvattend dat zij de kat slechts eenmaal heeft gezien. Zij heeft het dier toen goed onderzocht en heeft een therapie ingezet op basis van een waarschijnlijkheidsdiagnose. Zij acht dit veterinair niet ongebruikelijk. Beklaagde vindt het onwaarschijnlijk dat de kat is vergiftigd als gevolg van de door haar in een juiste dosering voorgeschreven medicatie.

3.7. Met betrekking tot het financiële aspect deelt beklagde mede dat dit buiten haar om is gegaan, maar dat overigens in de praktijk waar zij werkt, het treffen van een betalingsregeling zeker mogelijk is.

3.8. Ter zitting deelde beklagde met betrekking tot de vraag of zij voldoende ervaring had met het behandelen van gezelschapsdieren mede, dat de praktijk reeds gedurende een periode van vijf jaar gezelschapsdieren behandelt en dat zijzelf is afgestudeerd als dierenarts voor gezelschapsdieren. De kat van klaagster was uitsluitend behandeld door dierenartsen voor gezelschapsdieren.

4. VASTSTAANDE FEITEN

Het College gaat uit van de volgende vaststaande, dan wel onvoldoende weersproken feiten.

4.1. Op 22 november 2007 heeft klaagster haar kat, geboren op 1 mei 2003 en genaamd XXXX, aan beklagde aangeboden vanwege diarreeklachten.

4.2. Beklaagde heeft de kat onderzocht. Zij stelde de waarschijnlijkheidsdiagnose enteritis/colitis. Daarnaast stelde zij vast dat de achterhand van de kat rood en kaal was en de anus pijnlijk. In de vacht van de kat nam zij vlooiën en vlooiënuitswerpselen waar.

4.3. Beklaagde heeft een therapie ingesteld bestaande uit een injectie met 0,3 ml Moderin en Advocate. Verder schreef zij voor tien dagen 2 x daags 1/2 tablet Metrazol voor, met het advies 'bij onvoldoende resultaat retour'.

4.4. Op 11 december 2007 heeft beklagde telefonisch geïnformeerd of de therapie was aangeslagen. Klaagster heeft medegedeeld dat het beter ging. Afsproken werd dat klaagster telefonisch contact op zou nemen als de toestand van de kat achteruit ging.

4.5. Hierna heeft beklagde de kat niet meer gezien en zij heeft ook verder geen contact met klaagster gehad.

4.6. Op 28 januari 2008 heeft klaagster de kat aangeboden aan een opvolgend dierenarts. Deze heeft de kat in laten slapen.

5. OVERWEGINGEN

5.1. In geding is of beklagde te kort is geschoten in de zorg die zij als dierenarts had behoren te betrachten ten opzichte van de kat van klaagster, met betrekking tot welk dier haar hulp was ingeroepen.

5.2. Klaagster heeft gesteld dat beklagde in die zorg te kort is geschoten, omdat zij voor haar, klaagsters, kat op 22 november 2007 medicatie heeft voorgeschreven, die op korte termijn veroorzaakte dat het dier kaal werd en op langere termijn een algehele achteruitgang en het overlijden van de kat tot gevolg had. Naar de mening van klaagster heeft beklagde de kat een adequate behandeling onthouden omdat zij niet contant kon betalen. Klaagster lijkt beklagde ook een gebrek aan deskundigheid te verwijten. Beklaagde heeft een en ander gemotiveerd weersproken. Het College overweegt hierover als volgt.

5.3. Op grond van de stukken en van het verhandelde ter zitting stelt het College vast, dat beklagde op 22 november 2007 de kat goed heeft onderzocht en een goede therapie heeft ingezet. Het College onderschrijft de stelling van beklagde dat het veterinaire niet onjuist is om een aanvangsbehandeling in te stellen op grond van een waarschijn-

lijkheidsdiagnose. De dosering van de toegediende, respectievelijk meegegeven medicatie was niet onjuist.

5.4. Met betrekking tot de stelling van klaagster dat beklaagde over onvoldoende deskundigheid om gezelschapsdieren te behandelen beschikt overweegt het College, dat beklaagde dit ter zitting, als weergegeven onder 3.8, heeft weerlegd.

5.5. De klacht ziet tenslotte op de (vermeende) onmogelijkheid tot het treffen van een betalingsregeling. Het College overweegt dat klaagster hierover met de assistente heeft gesproken en dat deze klaagster heeft geadviseerd om hierover tijdens een telefonisch spreekuur contact op te nemen met een van de dierenartsen. Dat klaagster dit niet heeft gedaan kan aan beklaagde niet worden tegengeworpen.

5.6. De conclusie uit al het voorgaande is dat de klacht ongegrond dient te worden verklaard.

6. BESLISSING

Het College:

Verklaart de klacht ongegrond.

Aldus vastgesteld te 's- Gravenhage door mr. O. Scheltema – de Nie, voorzitter, en door de leden drs. J.A.A.M. van Erp, drs. E.K. Dolfijn, drs.Th.A.M. Witjes en drs. J.Hilvering, in tegenwoordigheid van mr. A.G. Hofstede - Bron, secretaris.

Uitgesproken in het openbaar op 9 april 2009 door mr. O. Scheltema- de Nie, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. A.G. Hofstede - Bron, secretaris.

mr. A.G. Hofstede – Bron

mr. O. Scheltema- de Nie